

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/1831**z dne 7. oktobra 2015****o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 ⁽¹⁾, ter zlasti člena 4(3), drugega pododstavka člena 13(2), drugega pododstavka člena 14(1) in člena 25 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 1144/2014 je razveljavila Uredbo Sveta (ES) št. 3/2008 ⁽²⁾ in določa nova pravila o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah. Poleg tega Komisijo pooblašča za sprejetje delegiranih in izvedbenih aktov v zvezi s tem. Za zagotovitev nemotenega delovanja in enotne uporabe novega pravnega okvira je treba nekatera pravila sprejeti v obliki takih aktov. Navedeni akti bi morali nadomestiti Uredbo Komisije (ES) št. 501/2008 ⁽³⁾, razveljavljeno z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/1829 ⁽⁴⁾.
- (2) Ukrepi za informiranje in promocijo ne bi smeli biti usmerjeni v poreklo. Kljub temu je v skladu s členom 4(2) Uredbe (EU) št. 1144/2014 poreklo proizvodov mogoče navesti pod določenimi pogoji. Določiti bi bilo treba pravila zlasti za zagotovitev, da sklicevanje na poreklo ne oslabi glavnega sporočila Unije v programu.
- (3) Da bi se preprečilo kakršno koli tveganje zmede ciljne populacije glede razlike med splošno kampanjo, ki se nanaša na poreklo, in kampanjo, ki se nanaša na posebne proizvode, registrirane z zaščiteno geografsko označbo v skladu s shemami kakovosti Unije, bi moralo biti sklicevanje na poreklo omejeno samo na nacionalno poreklo. Kljub temu bi bilo ob upoštevanju seznama upravičenih shem iz člena 5(4) Uredbe (EU) št. 1144/2014 treba omogočiti, da se za navedene posebne sheme poreklo navede drugače kot v nacionalnem smislu. Poleg tega bi bilo treba omogočiti navedbo nadnacionalnega porekla, kot je nordijsko, alpsko ali sredozemsko, ker je to v skladu z vseevropsko skupno referenco.
- (4) Ukrepi za informiranje in promocijo ne bi smeli biti usmerjeni v blagovne znamke. Kljub temu je v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 1144/2014 blagovne znamke proizvodov mogoče navesti pri nekaterih dejavnostih in pod določenimi pogoji. Prikaz blagovnih znamk bi moral biti omejen na predstavitve in pakušnje, torej na dejavnosti, ki so posebej zasnovane za povečanje prodaje, ter na ustrezno informacijsko in promocijsko gradivo, ki je prikazano med navedenimi posebnimi dejavnostmi. Treba bi bilo določiti pravila za zagotovitev, da je vsaka blagovna znamka vidna v enaki meri, njen grafični prikaz pa manjši kot prikaz glavnega sporočila Unije v kampanji. Da se značilnosti ukrepov, ki niso usmerjeni v blagovne znamke, ne spremenijo, bi bilo treba določiti pravila za zagotovitev, da so prikazane različne blagovne znamke, razen v ustrezno utemeljenih okoliščinah, in da je površina, namenjena blagovnim znamkam, omejena na najvišji odstotek površine sporočila.
- (5) Uredba (EU) št. 1144/2014 organizacijam predlagateljicam omogoča izvajanje nekaterih delov njihovih programov. Določiti bi bilo treba pravila za uporabo navedenih določb.

⁽¹⁾ UL L 317, 4.11.2014, str. 56.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3/2008 z dne 17. decembra 2007 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (UL L 3, 5.1.2008, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 501/2008 z dne 5. junija 2008 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (UL L 147, 6.6.2008, str. 3).

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/1829 z dne 23. aprila 2015 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah (glej stran 3 tega Uradnega lista).

- (6) Enostavni programi se izvajajo na podlagi deljenega upravljanja med državami članicami in Unijo v skladu z Uredbo (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, multiprogrami pa se financirajo na podlagi pravil neposrednega upravljanja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Ista organizacija predlagateljica lahko izvaja enostavne programe in tudi multiprograme, zato bi se morala pravila za izvajanje obeh vrst programov čim manj razlikovati. V ta namen bi za enostavne programe morala veljati pravila, ki ustrezajo navedenim določbam Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 o nepovratnih sredstvih za multiprograme, kot je na primer odsotnost zahteve, da se položi varščina za zagotovitev zadovoljive izvedbe pogodbe.
- (7) Države članice so odgovorne za pravilno izvajanje enostavnih programov, ki jih izbere Komisija. Treba bi bilo uvesti določbo o imenovanju nacionalnih organov, odgovornih za izvajanje te uredbe. Za zagotovitev notnih pogojev bi bilo treba določiti pravila v zvezi s sklepanjem pogodb za izvajanje izbranih enostavnih programov. V ta namen bi morala Komisija državam članicam zagotoviti vzorec pogodbe in določiti bi se moral razumen rok za sklenitev pogodb. Glede na različne vrste ukrepov znotraj programa pa bi bilo treba zagotoviti prilagodljivost v zvezi z začetkom izvajanja programa.
- (8) Organizacije predlagateljice in izvajalski organi bi morali biti v interesu dobrega finančnega poslovanja zavezani, da hranijo dokumente in druga dokazila, ki so potrebni za dokazovanje pravilnega izvajanja programa in upravičenosti do financiranja prijavljenih stroškov s strani Unije.
- (9) Države članice bi morale nadzirati izvajanje enostavnih programov v skladu z Uredbo (EU) št. 1306/2013. Prav tako bi se od njih moralo zahtevati, da odobrijo izbiro izvajalskega organa pred sklenitvijo pogodbe z zadevno organizacijo predlagateljico in preverijo vsako vlogo za plačila, preden se izvede kakršno koli plačilo. Razen vloge za izplačilo predplačila bi morale vse vloge za plačilo vključevati finančno poročilo o prijavi in opredelitvi upravičenih stroškov, ki jih je imela organizacija predlagateljica, poročilo o tehnični izvedbi programa in tudi poročilo o oceni za vloge za plačilo razlike.
- (10) Z namenom, da se poenostavi in zmanjša upravno breme, bi bilo treba obdobja, na katera se nanašajo vmesna poročila in ustrezne vloge za plačilo, omejiti na eno leto. Poleg tega bi bilo treba predložiti potrdilo o računovodskih izkazih, ki ga izda neodvisen in usposobljen revizor, kadar se zahteva povračilo določenih zneskov. Potrdilo bi moralo državam članicam dokazati upravičenost prijavljenih stroškov.
- (11) Uvesti bi bilo treba določbo glede predložitve uporabljenega gradiva državam članicam, vključno z vizualnim gradivom, da se jim omogoči preverjanje, ali je gradivo, pripravljeno v okviru izvajanja programa, v skladu s pravom Unije, kot je določeno v členu 14(1) Uredbe (EU) št. 1144/2014, in zlasti, ali so se uporabile določbe v zvezi z glavnim sporočilom Unije, navajanjem porekla in prikazovanjem blagovnih znamk.
- (12) Za zagotovitev likvidnih sredstev organizacijam predlagateljicam bi bilo treba urediti izplačila predplačil. Za učinkovito zaščito finančnih interesov Unije bi bilo treba zahtevati varščino za izplačilo predplačila. Ta varščina bi morala ostati v veljavi do plačila razlike, ko se potrdi predplačilo. Organizacije predlagateljice s sedežem v državah članicah, ki prejemajo finančno pomoč, se lahko soočajo s težavami pri zagotavljanju varščine za celotni znesek predplačila, zato bi bilo treba uvesti posebno določbo, ki jim bo omogočala prejem predplačila v dveh delih.
- (13) Za zagotovitev dobrega finančnega poslovanja bi bilo treba uvesti določbe, da predplačila in vmesna plačila ostanejo nižja od skupnega prispevka Unije z varnostnim pribitkom.
- (14) Glede na izkušnje bi bilo treba določiti vsebino pregledov na kraju samem, ki jih izvedejo države članice, ter zlasti njihovo pogostost, obseg in lokacijo. Zato je primerno zahtevati, da bi bilo treba za vsak program izvesti pregled

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

na kraju samem vsaj enkrat med njegovim izvajanjem. Ob upoštevanju dejstva, da se informacijske in promocijske dejavnosti izvajajo v različnem času in da so pogosto časovno omejene, ter dejstva, da se nekateri programi izvajajo zunaj države članice organizacije predlagateljice ali zunaj Unije, bi bilo treba preglede na kraju samem izvajati v prostorih organizacij predlagateljic in po potrebi v prostorih izvajalskega organa.

- (15) V primeru neupravičenih plačil bi bilo treba obrestno mero uskladiti z ustrezno obrestno mero, ki se uporablja za multiprograme.
- (16) Za oceno učinkovitosti in uspešnosti programov za informiranje in promocijo bi bilo treba uvesti določbe za ustrezno spremljanje in ocenjevanje programov ter splošne uspešnosti promocijske politike s strani organizacij predlagateljic in tudi držav članic.
- (17) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa izvedbena pravila za uporabo Uredbe (EU) št. 1144/2014 glede vidnosti porekla in blagovnih znamk v enostavnih programih in multiprogramih ter pravila, na podlagi katerih lahko organizacija predlagateljica izvaja nekatere dele enostavnega programa.

Prav tako določa posebna pravila za sklepanje pogodb, upravljanje, spremljanje in nadziranje enostavnih programov ter sistem kazalnikov za oceno vpliva programov za informiranje in promocijo.

POGLAVJE II

SKUPNE DOLOČBE ZA ENOSTAVNE PROGRAME IN MULTIPROGRAME

ODDELEK 1

Vidnost porekla

Člen 2

Splošne zahteve za navajanje porekla v vsem informacijskem in promocijskem gradivu

1. Glavno sporočilo programa je sporočilo Unije in se ne osredotoča na določeno poreklo.
2. Vsako navajanje porekla izpolnjuje naslednje kumulativne pogoje:
 - (a) ne omejuje prostega pretoka kmetijskih in živilskih proizvodov v nasprotju s členom 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 - (b) ne spodbuja potrošnikov k nakupu domačega blaga samo na podlagi njegovega porekla in se nanaša na posebne značilnosti proizvoda, ne pa samo na poreklo; ter
 - (c) dopolnjuje glavno sporočilo Unije.

3. Gradivo v zvezi s poreklom proizvoda, kot so slike, barve, simboli ali glasba, ne zakrije glavnega sporočila Unije v programu. Poreklo se navede na površini, ločeni od tiste, ki je namenjena glavnemu sporočilu Unije.
4. Navedba porekla v informacijskem in promocijskem gradivu je omejena na vizualno gradivo. V avdiogradivu se poreklo ne navaja.

Člen 3

Posebno navajanje porekla v informacijskem in promocijskem gradivu iz točk (a) in (b) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1144/2014

1. Navedba porekla v informacijskem in promocijskem gradivu iz točk (a) in (b) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1144/2014 se omeji na nacionalno poreklo, in sicer na ime države članice ali skupno nadnacionalno poreklo. Navedba porekla je eksplicitna ali implicitna.
2. Izpolnjeni so pogoji iz točk (a) in (b) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1144/2014 in upošteva se vidnost besedila ali simbola, vključno s slikami in splošno predstavitvijo, ki se nanaša na poreklo, v primerjavi s pomembnostjo besedila ali simbola, ki se nanaša na glavno sporočilo Unije v programu.

Člen 4

Navajanje porekla v informacijskem in promocijskem gradivu, ki se nanaša na sheme, upravičene v skladu s točkama (c) in (d) člena 5(4) Uredbe (EU) št. 1144/2014

1. Ukrepi za informiranje in promocijo, ki se nanašajo na sheme, upravičene v skladu s točko (c) člena 5(4) Uredbe (EU) št. 1144/2014, lahko navajajo imena najbolj oddaljenih regij v ustreznih grafičnih simbolih, če so izpolnjeni pogoji iz Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 179/2014 ⁽¹⁾, in v z njimi povezanim vizualnem gradivu, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1144/2014.
2. Z odstopanjem od člena 3(1) lahko ukrepi za informiranje in promocijo, ki se nanašajo na sheme, upravičene v skladu s točko (d) člena 5(4) Uredbe (EU) št. 1144/2014, katerih ime se nanaša na poreklo, navajajo navedeno posebno poreklo, če izpolnjujejo pogoje iz točk (a) in (b) člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1144/2014.

ODDELEK 2

Vidnost blagovnih znamk

Člen 5

Splošne zahteve

1. Blagovne znamke iz člena 4 Uredbe (EU) št. 1144/2014 se razumejo kot blagovne znamke, kot so opredeljene v členih 4 in 66 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 ⁽²⁾ ali v členu 2 Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 179/2014 z dne 6. novembra 2013 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 228/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede registra gospodarskih subjektov, zneska pomoči za trženje proizvodov izven regije njihove proizvodnje, grafičnega znaka, oprostitve od plačila uvoznih dajatev za določeno govedo ter financiranja določenih ukrepov, povezanih s posebnimi ukrepi za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije (UL L 63, 4.3.2014, str. 3).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, 24.3.2009, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, 8.11.2008, str. 25).

2. Blagovne znamke proizvodov organizacij predlagateljic, ki se promovirajo, so vidne samo na predstavitvah in pokušnjah.

Uporabljajo se naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „predstavitve“ pomenijo vse načine predstavljanja prednosti proizvoda ali sheme morebitni stranki, da se spodbudi nakup proizvoda na sejnih ali poslovnih dogodkih in na spletnih mestih;
- (b) „pokušnje“ pomenijo vsako dejavnost, pri kateri lahko morebitna stranka pokusi proizvod na sejnih ali poslovnih dogodkih in prodajnih mestih.

3. Blagovne znamke so lahko vidne tudi v informacijskem in promocijskem gradivu, ki se prikazuje ali deli med predstavitvami in pokušnjami.

4. Organizacije predlagateljice, ki prikazujejo blagovne znamke, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) v vlogi za program utemeljijo, zakaj je navedba blagovnih znamk potrebna za doseganje ciljev kampanje, in potrdijo, da je prikaz blagovnih znamk omejen na predstavitve in pokušnje;
- (b) hranijo dokazila, da so imeli vsi člani zadevne organizacije predlagateljice enake možnosti za prikaz svojih blagovnih znamk;
- (c) zagotovijo, da:
 - (i) so blagovne znamke prikazane skupaj na enako viden način, na površini, ločeni od tiste, ki je namenjena glavnemu sporočilu Unije;
 - (ii) prikaz blagovnih znamk ne oslabi glavnega sporočila Unije;
 - (iii) prikaz gradiva v zvezi z blagovnimi znamkami, kot so slike, barve, simboli, ne zakrije glavnega sporočila Unije;
 - (iv) je prikaz blagovnih znamk razen v primeru elektronskih naprav in maskot omejen na vizualno gradivo, katerega format je manjši od formata glavnega sporočila Unije. V avdiogradivu se blagovnih znamk ne navaja.

Člen 6

Posebne zahteve

1. Na predstavitvah in pokušnjah se blagovne znamke lahko prikažejo samo:

- (a) skupaj na plakatu, nameščenem na sprednjem delu stojnice ali enakovredni strukturi. Navedeni plakat ne presega 5 % celotne površine sprednjega dela stojnice ali enakovredne strukture; ali
- (b) posamično, na ločenih in enakih razstavnih strukturah na nevtralen in enak način, na sprednjem delu stojnice ali enakovredne strukture za vsako blagovno znamko. V navedenem primeru prikaz imena blagovne znamke ne presega 5 % celotne površine sprednjega dela razstavne strukture ali enakovredne strukture.

2. Na spletnih mestih so blagovne znamke lahko prikazane samo skupaj na enega od naslednjih dveh načinov:

- (a) v pasici na dnu spletne strani, ki ne presega 5 % celotne površine spletne strani, vsaka blagovna znamka pa je manjša od emblema Unije, ki se nanaša na sofinanciranje Unije;
- (b) na namenski spletni strani, ki ni domača stran, na nevtralen in enak način za vsako blagovno znamko.

3. V tiskanem gradivu, ki se deli na predstavitvah ali pokušnjah, so lahko blagovne znamke prikazane samo skupaj na enem delu na dnu strani, ki ne presega 5 % celotne površine navedene strani.

Člen 7

Število prikazanih blagovnih znamk

1. Prikaže se najmanj pet blagovnih znamk.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko prikaže manj kot pet blagovnih znamk, če sta izpolnjena naslednja dva pogoja:
 - (a) za proizvod ali shemo v programu obstaja manj blagovnih znamk iz države članice organizacije predlagateljice;
 - (b) iz ustrezno utemeljenih razlogov ni bilo mogoče organizirati programa z več proizvodi ali državami, ki bi omogočal prikaz več blagovnih znamk.
3. Organizacija predlagateljica ustrezno utemelji izpolnjevanje pogojev iz odstavka 2 in predloži vse potrebne dokumente, vključno z dokazili, da je bil vzpostavljen stik z drugimi organizacijami predlagateljicami in jim je zadevna organizacija predlagateljica predlagala, da skupaj oblikujejo program z več proizvodi ali državami, in razlogi, zakaj tak program ni bil oblikovan.
4. Kadar je prikazanih manj kot pet blagovnih znamk, se uporabljajo pravila iz člena 6 in sorazmerno zmanjša površina, namenjena blagovnim znamkam.

Člen 8

Navajanje shem, upravičenih v skladu s točko (d) člena 5(4) Uredbe (EU) št. 1144/2014, ki so registrirane kot blagovna znamka

Kadar program zadeva shemo iz točke (d) člena 5(4) Uredbe (EU) št. 1144/2014, se členi 5, 6 in 7 ne uporabljajo za imena in grafične znake tistih shem, ki so registrirane kot blagovne znamke.

POGLAVJE III

UPRAVLJANJE ENOSTAVNIH PROGRAMOV

ODDELEK 1

Izvajanje in financiranje programov

Člen 9

Imenovanje pristojnih organov

Države članice imenujejo pristojne nacionalne organe, odgovorne za izvajanje te uredbe.

Komisiji sporočijo ime in popolne podatke imenovanih organov ter vse spremembe v zvezi s tem.

Komisija navedene informacije da na voljo javnosti na primeren način.

Člen 10

Sklepanje pogodb

1. Takoj ko Komisija sprejme izvedbeni akt iz člena 11(2) Uredbe (EU) št. 1144/2014, zadevnim državam članicam pošlje izvode izbranih programov.

2. Države članice nemudoma obvestijo zadevne organizacije predlagateljice, ali so bile njihove vloge sprejete.
3. Države članice sklenejo pogodbe za izvajanje programov z izbranimi organizacijami predlagateljicami v 90 koledarskih dneh od uradnega obvestila o aktu Komisije iz člena 11(2) Uredbe (EU) št. 1144/2014, pod pogojem, da so bili izvajalski organi iz člena 13 navedene uredbe izbrani v skladu s postopkom iz člena 2 Delegirane uredbe (EU) 2015/1829. Po tem roku se brez predhodne odobritve Komisije pogodbe ne morejo sklepati.
4. Datum začetka izvajanja programa je prvi dan meseca, ki sledi datumu podpisa pogodbe. Datum začetka pa se lahko odloži za največ 6 mesecev, zlasti zato, da se upošteva sezonska narava proizvoda v programu ali udeležba na določenem dogodku ali sejmu.
5. Države članice uporabljajo vzorce pogodb, ki jih zagotovi Komisija.
6. Kadar je potrebno, lahko države članice spremenijo nekatere pogoje v vzorcih pogodb, da bodo skladni z njihovo nacionalno zakonodajo, če to ni v nasprotju z zakonodajo Unije.

Člen 11

Izvajanje programov s strani organizacij predlagateljic

Organizacija predlagateljica lahko sama izvaja nekatere dele enostavnega programa ob upoštevanju naslednjih pogojev:

- (a) organizacija predlagateljica ima vsaj tri leta izkušenj z izvajanjem ukrepov za informiranje in promocijo; ter
- (b) organizacija predlagateljica zagotovi, da strošek ukrepa, ki ga namerava sama izvesti, ne presega običajnih tržnih cen.

Člen 12

Obveznosti glede informacij in dokumentov

1. Organizacije predlagateljice posodablajo informacije in zadevne države članice obveščajo o dogodkih in okoliščinah, ki lahko bistveno vplivajo na izvajanje programa ali na finančne interese Unije.
2. Organizacije predlagateljice in izvajalski organi hranijo dokumente in druga dokazila, ki dokazujejo ustrezno izvajanje programa in upravičenost prijavljenih stroškov, zlasti naslednje:
 - (a) za dejanske stroške: ustrezne dokumente in druga dokazila, ki dokazujejo prijavljene stroške, kot so pogodbe, podizvajalske pogodbe, računi in računovodski izkazi. Prakse stroškovnega računovodstva in postopki notranjega kontroliranja omogočajo neposredno uskladitev prijavljenih zneskov, zneskov, knjiženih v njihovih računovodskih izkazih, ter zneskov, navedenih v dokazilih.

Organizacija predlagateljica in izvajalski organi v zvezi s stroški osebja vodijo časovno evidenco števila prijavljenih ur. Če zanesljivih časovnih evidenc, v katerih so navedene ure, opravljene na ukrepu, ni, lahko država članica sprejme drugačna dokazila o številu prijavljenih ur, če meni, da dajejo ustrezno zagotovilo.

Za osebe, ki delajo izključno na programu, se ne zahteva časovna evidenca, pač pa podpisana izjava, ki potrjuje, da zadevne osebe delajo izključno na ukrepu;

- (b) za stroške na podlagi pavšalne stopnje: ustrezne dokumente in druga dokazila o upravičenosti stroškov, na podlagi katerih se izračuna pavšalni znesek.

Člen 13

Izplačilo predplačila

1. Organizacija predlagateljica lahko v 30 dneh od datuma podpisa pogodbe iz člena 10 vloži vlogo za predplačilo zadevni državi članici, skupaj z varščino iz odstavka 2 tega člena.
2. Predplačilo se izplača pod pogojem, da organizacija predlagateljica položi varščino v višini zneska navedenega predplačila v korist države članice v skladu s poglavjem IV Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 907/2014 ⁽¹⁾.
3. Predplačilo znaša največ 20 % najvišjega finančnega prispevka Unije v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1144/2014.
4. Država članica izplača predplačilo v 30 dneh od datuma prejema varščine iz odstavka 2 ali v 30 dneh od datuma, ki je 10 dni pred začetkom izvajanja programa, pri čemer se upošteva poznejši datum.
5. Predplačilo se potrdi ob plačilu razlike.
6. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 5 tega člena lahko organizacije predlagateljice s sedežem v državah članicah, ki prejemajo finančno pomoč v skladu s členom 15(3) Uredbe (EU) št. 1144/2014, vlogo za predplačilo vložijo v dveh delih. Vložniki, ki želijo izkoristiti to možnost, zaprosijo za prvi del svojega predplačila v roku iz odstavka 1 tega člena. Vloga za preostali del predplačila se lahko vloži šele, ko je potrjen prvi del predplačila.

Člen 14

Vloga za vmesna plačila

1. Organizacija predlagateljica pošlje vloge za vmesno plačilo finančnih prispevkov Unije državam članicam v 60 dneh od datuma, ko je bilo zaključeno izvajanje enega leta programa, razen za zadnje leto izvajanja programa.
2. Take vloge zajemajo upravičene stroške, ki so nastali v zadevnem letu, in priloženo vmesno poročilo, ki vključuje redno finančno poročilo in redno tehnično poročilo.
3. Redno finančno poročilo iz odstavka 2 vključuje:
 - (a) računovodski izkaz vsake organizacije predlagateljice s podrobnimi upravičenimi stroški, vključenimi v program, in s priloženo izjavo, ki potrjuje, da:
 - so predložene informacije popolne, zanesljive in resnične,
 - so prijavljeni stroški upravičeni v skladu s členom 4 Delegirane uredbe (EU) 2015/1829,
 - je stroške mogoče utemeljiti z ustreznimi dokumenti in dokazili, ki se predložijo na zahtevo ali v okviru pregledov iz te uredbe;
 - (b) potrdilo o računovodskih izkazih odobrenega zunanjega revizorja za zadevno organizacijo predlagateljico, kadar finančni prispevek Unije k dejanskim stroškom programa znaša 750 000 EUR ali več in znesek finančnega

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 907/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in ostalimi organi, finančnim upravljanjem, potrditvijo obračunov, varščinami in uporabo eura (UL L 255, 28.8.2014, str. 18).

prispevka Unije k dejanskim stroškom v obliki vmesnega plačila 325 000 EUR ali več. Potrdilo dokazuje upravičenost stroškov, predlaganih v skladu s členom 4 Delegirane uredbe (EU) 2015/1829, in skladnost z obveznostmi iz člena 12(2) te uredbe;

- (c) izvode ustreznih računov in dokazil, ki dokazujejo upravičenost stroškov, kadar se ne zahteva potrdilo iz točke (b).
4. Redno tehnično poročilo iz odstavka 2 vključuje:
- (a) izvode vsega uporabljenega gradiva, tudi vizualnega, ki še ni bilo poslano državi članici;
- (b) opis dejavnosti v obdobju, na katerega se nanaša vmesno plačilo, pri katerem se uporabijo kazalniki učinka in rezultata programa iz člena 22; ter
- (c) utemeljitev morebitnih razlik med dejavnostmi, načrtovanimi v programu, njihovimi pričakovanimi učinki in rezultati ter tistimi, ki so bili dejansko izvedeni ali doseženi.

Člen 15

Vloga za plačilo razlike

1. Organizacija predlagateljica pošlje vloge za plačilo razlike državi članici v 90 dneh od zaključka programa, za katerega je bila sklenjena pogodba iz člena 10.
2. Vloga se šteje za sprejemljivo, če so ji priloženi končno vmesno poročilo, končno poročilo in študija z oceno rezultatov ukrepov za informiranje in promocijo.
3. Končno vmesno poročilo iz odstavka 2 zadeva zadnje leto izvajanja programa. Organizacije predlagateljice v svojih računovodskih izkazih potrdijo, da so bili prijavljeni vsi prejemki.
4. Končno poročilo iz odstavka 2 vključuje:
 - (a) končno finančno poročilo, ki ga je pripravila organizacija predlagateljica in vključuje končni zbirni računovodski izkaz s konsolidiranimi računovodskimi izkazi za vsa vmesna plačila in prikazom vseh nastalih odhodkov;
 - (b) končno tehnično poročilo vključuje:
 - (i) pregled izvedenih dejavnosti ter učinke in rezultate programa z uporabo kazalnikov iz člena 22; ter
 - (ii) povzetek za objavo.
5. Študijo z oceno rezultatov ukrepov za informiranje in promocijo iz odstavka 2 opravi neodvisni zunanji organ. Ta organ uporabi kazalnike iz člena 22.

Člen 16

Plačila držav članic

1. Vmesna plačila in predplačila iz členov 13 in 14 skupaj ne presegajo 90 % skupnega finančnega prispevka Unije v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1144/2014.
2. Države članice izplačajo plačila iz členov 14 in 15 v 60 dneh od prejema vloge za plačilo, če so bili izvedeni vsi pregledi v skladu s to uredbo.
3. Kadar so potrebni dodatni upravni pregledi ali pregledi na kraju samem iz členov 19 in 20, lahko država članica podaljša rok iz odstavka 2 tako, da obvesti organizacijo predlagateljico.

Člen 17

Zavrnitev neupravičenih stroškov in izterjava neupravičenih plačil

1. Države članice ob vmesnem plačilu, končnem plačilu ali po teh plačilih zavrnejo vse stroške, ki se štejejo za neupravičene, zlasti po pregledih iz te uredbe.
2. Organizacija predlagateljica povrne neupravičena plačila v skladu z oddelkom 1 poglavja III Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 908/2014 ⁽¹⁾.

Uporablja se obrestna mera iz člena 83(2)(b) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽²⁾.

ODDELEK 2

Nadzor nad izvajanjem programov in obveščanje s strani držav članic

Člen 18

Pregledi postopka izbire izvajalskih organov

Pred podpisom pogodbe iz člena 10 države članice preverijo, ali so bili izvajalski organi izbrani v skladu z natečajnim postopkom iz člena 2 Delegirane uredbe (EU) 2015/1829.

Člen 19

Upravni pregledi enostavnih programov

1. Države članice v okviru upravnih pregledov sistematično preverjajo vloge za plačilo, zlasti poročila, ki so priložena k vlogam, in upravičenost stroškov v skladu s členom 4 Delegirane uredbe (EU) 2015/1829.
2. Države članice zahtevajo dodatne informacije, ki so po njihovem mnenju potrebne, in po potrebi izvedejo dodatne preglede, zlasti kadar:
 - (a) zahtevana poročila niso bila predložena ali niso popolna;
 - (b) upravni pregled potrdila o računovodskih izkazih ne zagotavlja zadostnega dokaza o upravičenosti stroškov v skladu s členom 4 Delegirane uredbe (EU) 2015/1829 in o skladnosti z obveznostmi iz člena 12(2) te uredbe; ali
 - (c) obstaja dvom glede upravičenosti stroškov, prijavljenih v računovodskih izkazih.

Člen 20

Pregledi enostavnih programov na kraju samem

1. Države članice izberejo vloge za plačilo, ki se pregledajo, na podlagi analize tveganja.

Izbor se opravi tako, da se zagotovijo pregledi na kraju samem za vse enostavne programe vsaj enkrat med njihovim izvajanjem v obdobju med prvim vmesnim plačilom in plačilom razlike.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 908/2014 z dne 6. avgusta 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in drugimi organi, finančnim upravljanjem, potrjevanjem obračunov, pravili o kontrolah, varščinami in preglednostjo (UL L 255, 28.8.2014, str. 59).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

2. Pregledi na kraju samem zajemajo tehnične in računovodske preglede v prostorih organizacije predlagateljice in po potrebi izvajalskega organa. Države članice preverijo, ali:

- (a) so predložene informacije in dokumenti točni;
- (b) so bili stroški prijavljeni v skladu s členom 4 Delegirane uredbe (EU) 2015/1829 in členom 12(2) te uredbe;
- (c) so bile izpolnjene vse obveznosti, določene v pogodbi iz člena 10;
- (d) so bile izpolnjene določbe členov 10 in 15 Uredbe (EU) št. 1144/2014.

Brez poseganja v Uredbo Komisije (ES) št. 1848/2006 ⁽¹⁾ države članice čim prej obvestijo Komisijo o kakršnih koli nepravilnostih, ki so bile odkrite med pregledi.

Pregledi na kraju samem se lahko omejijo na vzorec, ki zajema vsaj 30 % upravičenih stroškov. Tak vzorec je zanesljiv in reprezentativen.

Kadar se odkrije kakršna koli nepravilnost, država članica preveri vse dokumente v zvezi s prijavljenimi stroški ali pa se ekstrapolirajo rezultati vzorca.

3. Države članice pripravijo poročilo o vsakem pregledu na kraju samem. V navedenem poročilu se jasno opredelijo obseg in rezultati izvedenih pregledov.

Člen 21

Obvestila Komisiji glede enostavnih programov

1. Države članice v zvezi z vsemi plačili za enostavne programe vsako leto do 15. julija obvestijo Komisijo o podatkih za preteklo koledarsko leto o:

- (a) finančnem izvajanju in kazalnikih učinka iz člena 22;
- (b) vplivu programov, ki se ocenijo z uporabo sistema kazalnikov iz člena 22;
- (c) rezultatih upravnih pregledov in pregledov na kraju samem, izvedenih v skladu s členoma 19 in 20.

2. Tako obvestilo se pošlje po elektronski poti z uporabo tehničnih specifikacij za prenos podatkov, ki jih zagotovi Komisija.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 22

Sistem kazalnikov za oceno vpliva programov za informiranje in promocijo.

1. Ta uredba vzpostavlja skupni okvir za ocenjevanje vpliva programov za informiranje in promocijo na podlagi sistema kazalnikov. Navedeni sistem vključuje naslednje tri vrste kazalnikov uspešnosti: kazalnike učinka, rezultata in vpliva.

- (a) Kazalniki učinka merijo stopnjo izvajanja dejavnosti, predvidenih v vsakem programu.
- (b) Kazalniki rezultata merijo neposredne in takojšnje učinke dejavnosti.
- (c) Kazalniki vpliva merijo koristi, ki presegajo takojšnje učinke.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1848/2006 z dne 14. decembra 2006 o nepravilnostih in izterjavi nepravilno plačanih zneskov v okviru financiranja skupne kmetijske politike ter organizaciji informacijskega sistema na tem področju in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 595/91 (UL L 355, 15.12.2006, str. 56).

2. V vsakem predlogu za program za informiranje in promocijo, ki ga Komisiji predloži organizacija predlagateljica, je podrobno opredeljeno, kateri kazalniki iz vsake vrste kazalnikov uspešnosti bodo uporabljeni za ocenjevanje vpliva navedenega programa. Organizacija predlagateljica po potrebi uporabi kazalnike iz Priloge ali druge kazalnike, če lahko dokaže, da so navedeni kazalniki zaradi narave zadevnega programa ustrežnejši.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. decembra 2015 za predloge za programe, predložene od 1. decembra 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. oktobra 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Seznam kazalnikov za oceno vpliva programov za informiranje in promocijo iz člena 22

Sistem kazalnikov v zvezi z ukrepi, ki jih izvajajo organizacije predlagateljice v okviru programov za informiranje in promocijo, ne zajema nujno vseh dejavnikov, ki lahko vplivajo na učinke, rezultate in vpliv operativnega programa. V tem okviru je treba podatke, ki jih zagotavljajo kazalniki, razlagati v smislu količinskih in kakovostnih podatkov, ki so povezani z drugimi ključnimi dejavniki, ki prispevajo k uspehu ali neuspehu izvajanja programa.

1. Kazalniki **učinka** vključujejo na primer:

- število organiziranih dogodkov,
- število televizijskih/radijskih spotov ali objavljenih tiskanih ali spletnih oglasov,
- število sporočil za medije,
- velikost ciljne skupine, v katero so usmerjene posebne dejavnosti (na primer število poklicnih strokovnjakov, na katere so bili naslovljeni reklamni letaki),
- število naročnikov na elektronske biltene.

2. Kazalniki **rezultatov** vključujejo na primer:

- število poklicnih strokovnjakov/strokovnjakov/uvoznikov/potrošnikov, ki so sodelovali na dogodkih (kot so seminarji, delavnice, pokušnje itd.),
- število poklicnih strokovnjakov/strokovnjakov/uvoznikov/potrošnikov, ki so jih dosegli televizijski/radijski spoti oziroma tiskani ali spletni oglasi,
- število poklicnih strokovnjakov/strokovnjakov/uvoznikov/potrošnikov, ki so sodelovali na dogodkih in stopili v stik z organizacijami proizvajalcev/proizvajalci,
- število neplačanih člankov, objavljenih v tiskanih medijih v obdobju, ki ga zajema poročilo informacijske kampanje,
- število obiskovalcev spletnega mesta ali število oseb, ki so na strani v Facebooku kliknile „všeč mi je“,
- vrednost medijskih izrezkov.

3. Kazalniki **vpliva** vključujejo na primer:

- trende prodaje v sektorju v letu po promocijskih kampanjah v regiji, kjer so potekale, v primerjavi s prejšnjim letom in v primerjavi s splošnimi trendi prodaje na zadevnem trgu,
 - trende potrošnje proizvoda v navedeni državi,
 - vrednost in obseg izvoza promoviranega proizvoda iz Unije,
 - spremembo tržnega deleža proizvodov Unije,
 - trend povprečne prodajne cene izvoženega proizvoda v državi, v kateri so potekale kampanje,
 - spremembo ravni prepoznavnosti grafičnih znakov shem kakovosti Unije,
 - spremembo podobe kakovostnih proizvodov Unije,
 - povečanje ozaveščenosti o bistveni vrednosti/drugih prednostih kmetijskih proizvodov Unije, kot so navedene v členu 3(a) Uredbe (EU) št. 1144/2014,
 - povečanje zaupanja potrošnikov po izvedbi programa,
 - donosnost naložb.
-